

Razmatranje: petak 2. tjedna adventa

Razmatranja koja mogu pomoći našoj molitvi dok se pripremamo za dolazak našega Gospodina o Božiću.

- Poslušnost Božjim nadahnućima
- Gledati svijet Božjim očima
- Priprema za susret s Gospodinom

.....

ISUSOVO je propovijedanje bilo nadahnuto svakodnevnim životom, jer su mu svakidašnji događaji pomagali da ljudima približi

značenje svoje poruke. Ribarima je govorio o čamcima i mrežama; zemljoradnicima o sjemenu i žetvi; domaćicama o svakodnevnim kućanskim poslovima. To vidimo i u Evanđelju današnje mise. Nakon što su vjerske vlasti loše primile Govor na gori, Isus je sa žalošću uzviknuo: *„A komu da prispodobim ovaj naraštaj? Nalik je djeci što sjede na trgovima pa jedni drugima dovikuju: ‘Zasvirasmo vam i ne zaigraste, zakukasmo i ne zaplakaste.’“* (Mt 11,16-17).

Učitelj koristi poznatu izreku kako bi se požalio na odaziv koji su njegove riječi dobile. Ti poglavari, predstavnici židovske religije, imali su povlasticu čuti Radosnu vijest izravno s usana Sina Božjega. Ipak, odlučili su nastaviti po starom, kao da se ništa posebno nije dogodilo. S druge strane, mnogi su jednostavni i ponizni ljudi prihvatili Isusa s vjerom. Zato će Isus kasnije u molitvi

reći Ocu: „*Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima*“ (Mt 11,25).

U vremenu došašća pozvani smo pripravlјati se za proslavu Isusova rođenja. To je prilika da pažljivije promotrimo vlastiti život — osobito način na koji primamo Božje darove. Primamo li ih poput poniznih i jednostavnih koji su čuli Božju riječ i po njoj živjeli? Ili poput onih poglavara uvjerenih u vlastitu mudrost, koji su odbili Kristov poziv?

Možemo moliti Boga da nam podari poslušnost potrebnu da primimo njegove darove. „Duh Sveti svojim nadahnućima daje našim mislima, željama i djelima nadnaravni ton. On nas vodi da prihvatimo Kristov nauk i duboko ga usvojimo. On nam daje svjetlo da prepoznamo svoj osobni poziv i snagu da izvršimo sve što Bog od nas očekuje. Budemo li poslušni

Duhu Svetom, u nama će se sve više oblikovati Kristov lik i svakim ćemo se danom više približavati Bogu Ocu. Jer *‘svi koje vodi Duh Božji sinovi su Božji’* (Rim 8,14).”[1]

„DOISTA, dođe Ivan. Nije jeo ni pio, a govori se: ‘Đavla ima.’¹⁹ Dođe Sin Čovječji koji jede i pije, a govori se: ‘Gle, izjelice i vinopije, prijatelja carinikâ i grešnikâ!’ Ali opravda se Mudrost djelima svojim“ (Mt 11,18-19).

Isus govori svojim slušateljima da mnogi nisu poslušali ni Ivanov poziv na pokoru, ni njegovu vlastitu poruku radosti. Zato ih uspoređuje s djecom iz one pjesmice koja ni ne plešu na svadbi ni ne tuguju na pogrebu.

Na kraju ti ljudi nisu prepoznali Iliju u Ivanu Krstitelju ni Mesiju u Kristu.

Možda su bili previše navezani na vlastita mišljenja i predrasude pa nisu shvatili tko im to govori. „Jedina Božja želja jest spasiti čovjeka, ali problem je što čovjek često želi sam određivati pravila spasenja. I mi sami u sebi nosimo tu dramu. Dobro je zato zapitati se: Kako ja želim biti spašen? Na svoj način?“[2]

Molimo Boga da nam udijeli dar poslušnosti njegovim nadahnućima: da imamo nadnaravni pogled, da dopustimo Bogu koji je prisutan u ljudima i događajima oko nas da nas iznenadi. Da ne upadnemo u žalosno stanje onih Isusovih suvremenika iz današnjeg Evanđelja, trebamo paziti na redovit i dubok odnos s Bogom koji vodi prema kontemplativnom životu. No važno je i ne prijanjati uz vlastite predrasude o Božjem djelovanju, već biti otvoreni njegovoj stvaralačkoj novosti. Tada će se u našem životu ispuniti obećanja proroka Izaije: „*O, da si pazio na*

moje zapovijedi! Tada bi mir tvoj bio kao rijeka, a pravda tvoja kao morski valovi; potomci bi tvoji bili kao pijesak, a tvoja loza kao zrnca njegova; ime im ne bi bilo zatrto niti iščezlo ispred mene“ (Iz 48,18-19).

MOLITVE današnje mise aludiraju i na prisposobu o razumnim djevicama te nas pozivaju da nasljedujemo njihovo držanje dok iščekuju dolazak Zaručnika: „Gospodin će doći; iziđite mu u susret! On je Knez mira.”[3]

Isus uspoređuje kraljevstvo nebesko s deset djeвица koje su uzele svoje svjetiljke i izišle u susret zaručniku. Pet ih bijaše ludih, a pet mudrih. Jer kad su lude uzele svoje svjetiljke, nisu ponijele ulja sa sobom; a mudre su sa svjetiljkama ponijele i posudice s uljem (usp. Mt 25,1–13).

Ova nas prispodoba poziva da uvijek budemo pripravnici, kako bi u onaj konačni čas susreta sa Zaručnikom — a nitko ne zna ni dana ni časa — naš život bio ispunjen ljubavlju prema Bogu i bližnjemu.

Potrebno je usmjeriti pogled prema najvišim dobrima, razlučiti što je istinski vrijedno da bismo bili sretni i kako do tih dobara doći. To je ono ulje koje će nam omogućiti da iziđemo u susret Zaručniku Crkve, koji će se roditi u Betlehemu.

Pokazujući nam uzor razboritih djevoja, Predslovlje mise kaže:

„Njegovim darom već sada se radujemo otajstvu njegova Rođenja, da nas pronađe budne u molitvi i radosne njemu na slavu.”[4]

Razboriti smo kad bdijemo u molitvi i kad nastojimo uvijek staviti Gospodina na prvo mjesto: „Nekoliko minuta mislene molitve, sveta misa — svakodnevno, ako možeš — i česta

sveta pričest; redovito pristupanje sakramentu ispovijedi (pa i ako te savjest ne optužuje za teški grijeh); posjet Isusu u svetohraništu; molitva i razmatranje otajstava svetog krunice te mnoge druge divne pobožnosti koje znaš ili možeš naučiti.”[5]

Obratimo se zagovoru naše Majke, Djevice Marije, moleći je da nam pomogne pripremiti se za dolazak njezina Sina s poslušnošću i nadnaravnim pogledom. Želimo se ponovno zadiviti čudu Isusova rođenja, pa danas na misi molimo: „Daj, svemogući Bože, da narod tvoj bdije iščekujući dolazak tvoga jedinorođenog Sina, da mu s upaljenim svjetiljkama pohitimo u susret, kako nas je naučio naš Spasitelj.”[6]

[1] Sv. Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 135.

[2] Papa Franjo, Homilija, 3. listopada 2014.

[3] Evanđeoski zaziv, Petak drugoga tjedna došašća.

[4] Predslovlje došašća II.

[5] Sv. Josemaría, *Prijatelji Božji*, br. 149.

[6] Zborna molitva, Petak drugoga tjedna došašća.